

**ROKIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO ROKIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2022 m. spalio 6 d. Nr. AV-1020
Rokiškis

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu ir Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Rokiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Rokiškio rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. birželio 4 d. įsakymą Nr. AV-486 „Dėl gyvūnų laikymo Rokiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais.

3. N u r o d a u šį įsakymą paskelbti Teisės aktų registre ir Rokiškio rajono savivaldybės interneto svetainėje.

Įsakymas per vieną mėnesį gali būti skundžiamas Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyriui (Respublikos g. 62, Panevėžys) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nustatyta tvarka.

Administracijos direktorius

Andrius Burnickas

Darutis Krivas

PATVIRTINTA
Rokiškio rajono savivaldybės
administracijos direktoriaus
2022 m. spalio 6 d.
įsakymu Nr. AV-1020

GYVŪNŲ LAIKYMO ROKIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Rokiškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprižiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Rokiškio rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijos gyvenamosiose vietovėse.

Taisyklės reglamentuoja visų fizinių ir juridinių asmenų (toliau – Asmenys) elgesio su gyvūnais bendruosius principus, savininkų ir kitų asmenų teises, pareigas ir interesus.

Taisyklės parengtos vadovaujantis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymu, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – Gyvūnų laikymo aprašas).

2. Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui Savivaldybės teritorijoje esančiose kaimo ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

3. Šių Taisyklių Savivaldybės teritorijoje privalo laikytis visi Asmenys.

4. Visas kitas šiose Taisyklėse nenumatytas nuostatas nustato Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymas ir kiti teisės aktai.

5. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrių, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymui, Gyvūnų laikymo aprašui ir šių Taisyklių įtvirtintoms nuostatomis.

6. Pagrindinės sąvokos:

Beprižiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bičių laikytojas – asmuo, kuris yra bičių savininkas ar laiko tretiesiems asmenims priklausančias bites už atlyginimą arba nemokamai.

Bitės – naminiai gyvūnai, tradiciškai laikomi žmonių poreikiams tenkinti.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Bityno laikymo vieta – vieta, kur bitės yra laikomos, auginamos ir prižiūrimos.

Bityno adresas – savivaldybės pavadinimas, savivaldybės kodas, seniūnijos pavadinimas vietovės pavadinimas ir kadastrinės vietovės kodas, sklypo unikalus numeris arba gatvės ir namo

numeris.

Daugiabutis namas – trijų ir daugiau butų gyvenamasis namas. Daugiabučiame name gali būti ir negyvenamųjų patalpų – prekybos, administracinių, viešojo maitinimo ir kitų.

Gyvenamasis namas – pastatas, kuriame ne mažiau kaip pusė naudingojo ploto yra gyvenamosios paskirties patalpos.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvūnas – bet kokios rūšies domestikuotas ar laukinis gyvūnas, įskaitant ūkinius gyvūnus ir gyvūnus augintinius.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio ženklavimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno nugaišinimas – gyvūno nužudymas veterinariniais vaistais.

Gyvūno nužudymas – gyvybės atėmimas gyvūnui.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūno suluošinimas – veiksmai ar neveikimas, dėl kurių sužalojamos gyvūno kūno dalys ir (ar) organai ir (arba) atsiranda žalingų liekamųjų reiškinių jo fizinei ir (ar) psichikos sveikatai.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūnų augintinių viešbutis – teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkanti gyvūnų augintinių laikymo vieta, kurioje teikiama gyvūnų augintinių laikino apgyvendinimo paslauga.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepriziūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa, ir (ar) nustatytais atvejais laikinuoju gyvūnų laikymu.

Gyvūnų globos namai – asmuo, turintis teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkančias patalpas, kuriose gyvūnai laikomi, kol nugaiš (išskyrus atvejus, kai dėl gyvūnų sveikatos būklės ar agresyvumo juos būtina nugaišinti), bešeimininkiai ir bepriziūriai gyvūnai – kol bus surasti nauji savininkai, sužeisti ar sergantys laukiniai gyvūnai – kol juos bus galima išleisti į laisvę.

Gyvūnų vedimas – trumpalaikis vedimas iš vienos vietos į kitą.

Gyvūnų vedžiojimas – ilgalaikis buvimas, vaikščiojimas apibrėžtoje teritorijoje.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Kovinio šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

Kovinis šuo – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Laikinis gyvūno laikymas – trumpalaikis gyvūno, kurio savininkas yra žinomas, laikymas. Ši veikla neapima laikinosios gyvūnų globos.

Laikinoji gyvūnų globa – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkių ar bepriziūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytų terminų.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Prekiautojas gyvūnais – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą prekiauti gyvūnais.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Savininko valda – gyvenamasis ir juridškai įteisintas žemės plotas (kiemas, sodas, daržas, ariama žemė, pievos, miškas, vandens telkiniai ir kt.).

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Verslinis gyvūnų augintinių veisimas – teisės aktų nustatyta tvarka vykdomas gyvūnų augintinių veisimas siekiant pelno, įskaitant kergimą.

Viešoji vieta – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

7. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme ir kituose teisės aktuose.

II SKYRIUS GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

8. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

8.1. užtikrinti, kad jų laikomi šunys, katės, šešakai ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

8.2. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritorinei valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

8.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

8.4. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207

„Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

8.5. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymo veterinarijos reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“;

8.6. apie gyvūno dingimą pranešti gyvenamosios vietovės seniūnui ir apie tai viešai paskelbti;

8.7. laikytis šių Taisyklių, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Europos konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos, Gyvūnų laikymo aprašo ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų laikymą, nuostatų;

8.8. nuolat rūpintis gyvūno sveikata;

8.9. garantuoti ir užtikrinti, kad gyvūnų auginimas ir laikymas nekeltų grėsmės žmonių ramybei, sveikatai, gyvybei, nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų;

8.10. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be savininko ar laikytojo priežiūros nepatektų į viešąsias vietas ir privačias valdas, bendrojo naudojimo teritorijas, patalpas;

8.11. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso bei Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlyginti laikomų gyvūnų padarytą žalą;

8.12. garantuoti, kad jo laikomi gyvūnai neterštų laiptinių, liftų, kito asmens priskirtos teritorijos ir viešųjų vietų. Gyvūnams priteršus – ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus gyvūnų savininkas ar laikytojas privalo nedelsiant surinkti ir išvalyti;

8.13. užtikrinti vykdančių specialius pavedimus valstybės, savivaldybės pareigūnų ir tarnautojų, inžinerinių komunikacijų priežiūrą atliekančių tarnybų ir kitų darbuotojų saugumą.

III SKYRIUS DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

9. Draudžiama žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus.

10. Asmenims draudžiama:

10.1. vestis, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir gyvūnus vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti pritvirtintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

10.2. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo;

10.3. laikyti gyvūnus uždaroje transporto priemonėje ar patalpoje be gryno oro ar ventilacijos;

10.4. šerti beprižiūrius, bešeimininkius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo

vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai;

10.5. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešuosiuose uždaruose vandens telkiniuose, upėse – nustatytu maudymosi sezono metu;

10.6. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių ar dėžių su smėliu, skirtu barstyti šaligatvius žiemą, tvarkyti kapines, gesinti gaisrus, pilti į šias dėžes smėlį su gyvūnų ekskrementais;

10.7. laikyti gyvūnus ant daugiabučių gyvenamųjų namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose, sudaryti sąlygas gyvūnams patekti į nurodytas vietas ar patalpas;

10.8. ruošti gyvūnus tarpusavio kautynėms, organizuoti gyvūnų tarpusavio kovas;

10.9. laikyti gyvūnus bendroje virtuvėje, daugiabučių namų laiptinėse, rūsiuose, koridoriuose, bendrojo naudojimo ar butų balkonuose, parduotuvėse, mėsos, kulinarijos gaminių cechuose, skerdyklose, viešojo maitinimo, gydymo įstaigose;

10.10. daugiabučiuose namuose be specialaus Aplinkos apsaugos ministerijos leidimo draudžiama laikyti ne kambarinius paukščius, nuodingus roplius, vabzdžius, plėšriuosius žvėris;

10.11. ūkinės paskirties gyvūnus draudžiama laikyti (ganyti) skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse ir kitose patalpose;

IV SKYRIUS BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

11. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

12. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus pagalbos, jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

13. Kiekvienas gyvūnas privalo būti laikomas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis.

14. Gyvūno savininkas ar laikytojas privalo nuolat rūpintis gyvūno sveikata, šėrimu, taip pat gyvūno laikymo įranga.

15. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

16. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

17. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

18. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

19. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

20. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerti visi gyvūnai.

21. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams

poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

22. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

23. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pripratinti būti kartu.

24. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

25. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti statybos techninį reglamentą STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

26. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

27. Sodų bendrijose ir atvirose valdose prie atskirų statinių šunys turi būti laikomi prišti arba uždaryti saugiuose voljeruose.

28. Kai šuo laikomas prištas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

29. Atviroje savininko valdoje, kolektyviniuose soduose ir vienkiemiuose šunis leidžiama laikyti tik prištus arba palaidus aptvertuose voljeruose, kurių aukštis ne mažesnis kaip 1,8 m.

30. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi neprišti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis (pvz., žemės valdoje, aptvortoje tvora su įrengtais vartais, kuriais užtikrinama, kad šunys iš žemės valdos neišeis). Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, o prie tokios žemės valdos įėjimo rekomenduojama įrengti priemonę (pvz., skambutį) žemės valdoje esantiems asmenims pakviesti.

31. Specialiai apmokyti šunys gali būti palaidi aptvertose saugojimo vietose: atvirų sandėlių, gyvulių laikymo teritorijose ir pan.

32. Uždarose (užrakintose) patalpose – butuose, gyvenamosiose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose pastatuose ir kt. šunys apsaugai gali būti laikomi neprišti, o patalpos gali būti be perspėjimo ženklų.

33. Asmenys rinkti zoologines kolekcijas gali tik gavę Aplinkos ministerijos leidimą ir laikydamiesi nustatytos tvarkos.

34. Mokymui ir tyrimams gyvūnai gali būti naudojami tik pagal Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo reikalavimus ir Lietuvos Respublikos valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2012 m. spalio 31 d. įsakyme Nr. B1-866 „Dėl mokslo ir mokymo tikslams naudojamų gyvūnų laikymo, priežiūros, ir naudojimo reikalavimų patvirtinimo“ įtvirtintus reikalavimus.

35. Iš gyvūnų savininkų ar laikytojų, kurie kankina gyvūnus, žiauriai elgiasi su jais, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso ar Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso nustatyta tvarka gyvūnai gali būti konfiskuojami.

36. Kol bus priimtas ir įsiteisės teismo sprendimas arba byla ne teismo tvarka nagrinėjančios institucijos (pareigūno) sprendimas dėl gyvūno konfiskavimo, Savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotas asmuo, dalyvaujant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veterinarijos gydytojui ir policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, turi paimti tokį gyvūną ir

perduoti jį gyvūnų globėjui ar kitam paimtą gyvūną galinčiam laikinai laikyti gyvūnų laikytojui arba kitokiu būdu užtikrinti tinkamą gyvūno laikymą. Siekiant nutraukti gyvūnų kančias, iš gyvūno savininko ar laikytojo paimtas suluošintas ar sunkiai sergantis gyvūnas, neprašant gyvūno savininko ar laikytojo sutikimo, veterinarijos gydytojo sprendimu gali būti nugaišinamas. Gyvūno gydymo, laikino laikymo, nugaišinimo ar gaišenos tvarkymo išlaidas atlygina gyvūno laikytojas arba savininkas, kuris kankino ar žiauriai elgėsi su gyvūnu. Kilęs ginčas dėl šių išlaidų atlyginimo ar jų dydžio nustatymo, taip pat gyvūno nuosavybės teisės nustatymo ar laikymo fakto pripažinimo sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

37. Sergantys ar ligos požymių turintys gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Asmenys privalo užtikrinti, kad sergantieji ar ligos požymių turintieji nekontaktuotų su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

38. Apkandžiotą ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose ne trumpiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

39. Įtariant, kad pagauti be priežiūriai, bešeimininkiai ar pasiklydę gyvūnai serga pasiutlige, jie turi būti laikomi gyvūnų globos namuose ne trumpiau kaip 14 dienų, kad būtų galima stebėti juos, nustatyti diagnozę, jų kontaktus su kitais gyvūnais ir žmonėmis.

40. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, apie tai turi pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

41. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ar (ir) turėti reikiamus leidimus.

42. Renginiai su gyvūnais rengiami viešosiose vietose tik gavus Savivaldybės administracijos leidimą.

43. Laiptinėse, koridoriuose, viešosiose vedimo vietose gyvūnai, atsižvelgiant į gyvūnų rūšies bei veislės ypatumus, nešami, laikomi rankose, specialiuose narveliuose, kuprinėse ir pan., ar vedami tik su pavadėliu. Pavojingi šunys turi būti vedami su pavadėliu ir su antsnukiu. Šunys ir kiti gyvūnai neturi kelti grėsmės, nepakenkti praeiviams, aplinkiniams gyvūnams. Esant pašaliniams asmenims, kitiems gyvūnams, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Šunys žmonių susibūrimo vietose (gatvėse, keliuose, autobusu stovėjimo stotelėse, prie parduotuvių, turguje, lifte ir pan.) turi būti su antsnukiais ir pavadėliais.

44. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

45. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šunų laikytojai, vedžiodami savo augintinius uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jų šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

46. Gyvūnai turi būti vežami taip, kad kelionės metu nesusižalotų, nepatirtų nereikalingo streso ir būtų užtikrintas jų saugumas. Transporto priemonių konteineriai, kuriuose vežami gyvūnai, turi būti tinkamo ploto ir aukščio, atsižvelgiant į gyvūnų rūšį, dydį ir planuojamos kelionės pobūdį.

47. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, traukiniuose ir kt.) gyvūnus leidžiama vežti pagal galiojančias Keleivių ir bagažo vežimo keleivinių kelių transportu Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles. Keliaudamas savininkas ar laikytojas

privalo turėti šuns dokumentus, kuriuose nurodoma šuns sveikatos būklė ir skiepai.

48. Gyvūnų registravimas ir ženklėjimas:

48.1. atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklėjami pagal gyvūnų registravimą ir ženklėjimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

48.2. katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklėjami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre. Už katės, šuns ar šeško paženklėjimą mikroschema ir įregistravimą Gyvūnų augintinių registre atsako jų laikytojas ar savininkas;

48.3. kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklėjami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre;

48.4. šuns savininkas (laikytojas) privalo turėti gyvūno augintinio pasą arba Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos gyvūno vakcinacijos pažymėjimą.

V SKYRIUS

REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ IR PAUKŠČIŲ LAIKYMIUI

49. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2019 m. rugsėjo 20 d. įsakymu Nr. B1-690 „Dėl Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

50. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

51. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

52. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

52.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) beprižiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

52.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

52.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

52.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

53. Gyvūnų laikytojai, įtarę, kad jų laikomi gyvūnai serga užkrečiamąja liga, nedelsdami praneša Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir imasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

54. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

55. Ūkiniai gyvūnai palaidi gali būti laikomi tik uždaroje savininko ar laikytojo valdoje. Atviroje savininko ar laikytojo valdoje ūkiniai gyvūnai laikomi taip, kad nepadarytų žalos greta esančių valdų savininkų nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų, nekeltų grėsmės gyventojų saugumui. Už savo valdų ribų ūkinės paskirties gyvūnai vedami tik su pavadėliu (kiaulės bei paukščiai laikomi aptvaruose).

56. Ūkiniai gyvūnai gali būti laikomi savininkų ar laikytojų atskirose nuosavose uždaroje

valdose, uždaroje valdose prie nuosavų namų, kuriuose gyvena po vieną šeimą (esant kelioms atskiroms šeimoms – tik gavus raštišką daugumos kitų šeimų pilnamečių narių sutikimą) arba specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose prie daugiabučių namų.

57. Draudžiama ūkinius gyvūnus laikyti palaidus, juos ganyti skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo savivaldybės prižiūrimose teritorijose.

58. Draudžiama pririšti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

59. Ūkinių gyvūnų laikytojai užtikrina, kad laiku būtų imtasi veterinarijos sanitarijos ir ūkinių priemonių:

59.1. ūkinių gyvūnų laikymo patalpos, gardai, loviai, ėdžios ir kiti įrenginiai turi būti reguliariai valomi ir dezinfekuojami. Mėšlas, srutos ir nesuėsti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo ir nepriviliotų musių arba graužikų;

59.2. ūkinių gyvūnų laikymo patalpose reguliariai turi būti atliekama deratizacija, dezinfekcija, dezinfekcija.

60. Draudžiama skersti ūkinius gyvūnus netoliese esant nepilnamečiams asmenims, kaimyninių valdų savininkams, jų svečiams, išskyrus atvejus, kai yra gautas rašytinis kaimyninių valdų savininkų sutikimas (netaikoma nepilnamečiams asmenims).

VI SKYRIUS REIKALAVIMAI BITYNAMS IR BIČIŲ LAIKYTOJAMS

61. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

62. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

63. Bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius, kurie bus laikomi savivaldybės gyvenamojoje teritorijoje.

64. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ . Ant arba prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas kontaktinis telefono numeris.

65. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimuose.

66. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

66.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganykloms pagerinti pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

66.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai;

66.3. norint pastatyti avilius kito naudotojo žemės sklype, reikalingas raštiškas žemės sklypo savininko/naudotojo sutikimas, o laisvoje valstybinėje žemėje – seniūnijos raštas, kuriame nurodoma, kad leidžiama avilius nurodytame sklype statyti.

67. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 66.1 ir 66.2 papunkčiuose, galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

68. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintų Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių.

69. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

70. Bičių laikytojas, turintis bityną Savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

70.1. nuo jo įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

70.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

70.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

71. Bitynai turi būti įrengiami:

71.1. didesniu kaip 3 kilometrų atstumu nuo sąvartynų, atliekų valymo, surinkimo, perdirbimo ir naikinimo objektų, užterštų vandens telkinių ir kitų užterštų teritorijų; šis reikalavimas netaikomas, kai bitės žiemoja;

71.2. teritorijoje, kurioje bitės galėtų surinkti pakankamą kiekį nektaro, lipčiaus, žiedadulkių ir gauti švaraus vandens;

71.3. atsižvelgiant į medingų augalų geografinį išdėstymą, kad prie jų bitės neskristų per judrias gatves, kelius, gyvulių varymo kelius, mokyklų, vaikų darželių teritorijas ir kitas žmonių poilsio ir gyvenamąsias teritorijas, masinio žmonių susibūrimo vietas.

VII SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

72. Savivaldybės administracija savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams. Savivaldybės administracija savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka pagal kompetenciją dalyvauja gyvūnų globos organizacijų įgyvendinamose bešeimininkų kačių kastravimo programose.

73. Gyvūnų globėjai turi laikytis Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnio, Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2014 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. B1-486 „Dėl Veterinarijos

reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams patvirtinimo ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. lapkričio 24 d. įsakymo Nr. B1-1015 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais pripažinimo netekusiu galios“.

74. Asmenys, priglaudę beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir gyvenamosios vietovės seniūnui.

75. Savivaldybės administracijos, pagal kompetenciją dalyvaujančios gyvūnų globos organizacijų įgyvendinamose bešeimininkų kačių kastravimo programose, atsižvelgdamos į gyvūnų globos organizacijų, bešeimininkes kates prižiūrinčių asmenų rekomendacijas, nustato bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vietas. Bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vietas turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkų kačių šėrimo (poilsio) vieta Nr. ...“.

76. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

77. Gaudant bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus turi būti užtikrinama, kad gaudomi gyvūnai kuo mažiau fiziškai ir psichiškai kentėtų.

78. Atsiradus savininkui, gyvūnas gražinamas, kai savininkas apmoka gyvūno laikymo išlaidas.

79. Asmenims draudžiama:

79.1. palikti gyvūną be šeimininko ar priežiūros;

79.2. bešeimininkius gyvūnus laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose;

79.3. bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams.

VIII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

80. Renginių su gyvūnais (parodų, sporto varžybų, rungtynių, mugių, aukcionų, cirko vaidinimų ar programų, konkursų, filmų, laidų, reklamų ar kitų viešųjų renginių, kuriuose naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų) organizatoriai turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymo Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ reikalavimų.

81. Asmenys, pažeidę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

82. Asmenys atlygina jiems priklausančių gyvūnų padarytą žalą teisės aktų nustatyta tvarka.

83. Gyvūnų savininkai, laikytojai ar nukentėję asmenys nedelsdami turi pranešti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos teritoriniam padaliniiui ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė, šėškas ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

84. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globos organizacijoms apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais atvejus.

85. Savininkai, laikantys gyvūnus pasipelnymo tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka

įregistruoti savo veiklą.

86. Šių Taisyklių vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnų teisės reglamentuotos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme.

87. Šių Taisyklių kontrolę vykdo įgalioti Savivaldybės administracijos darbuotojai, Aplinkos apsaugos departamento, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir kitų kontroliuojančių valstybės institucijų pareigūnai.

88. Gyvenamųjų vietovių seniūnai kontroliuoja, ar šunų, kačių ir šėškų laikytojai ar savininkai nustatyta tvarka yra paženklinę ir registravę laikomus gyvūnus augintinius.

89. Taisyklės, pasikeitus teisiniam reglamentavimui, gali būti keičiamos.
